

L'hora de l'acció Els 12 punts de reflexió republicana

1. El **pensament ecològic** és l'humanisme del nostre temps. Però un humanisme que replanteja i es deslliure del seu etnocentrisme. La biodiversitat no consisteix solament en la varietat d'espècies, hàbitats i espais, sinó que és la interrelació mutualista, ecosistèmica i metabòlica del conjunt dels éssers vius. Som diferents, però som expressions de vida dintre de la vida.

2. La **mirada metabòlica**. L'organisme corporal. El metabolisme de la llar, el metabolisme local (barris, pobles i ciutats).

Ens calen eines per ser-ne conscients i adoptar una veritable nova cultura ambiental:

CRC, calcular, reduir i compensar, consecutivament. RRR, reduir i contenir, reutilitzar i retenir i reciclar, si no queda més remei. PPP. Protesta, proposa, però, sobretot, practica.

3. **Canviar de referents caducs**. El capitalisme i el socialisme d'estat, en deslliurar-se del principi de precaució i prevenció així com de la responsabilitat ambiental, imposen l'enverinament i la contaminació química, radioactiva, la destrucció i degradació física de l'entorn i provoquen danys a curt, mitjà i llarg termini en el medi físic, hídric, atmosfèric i biològic.

4. Atenció als secrets i els **enganys de les magnituds oficials**: les "mitjanes". Diferències socials i impactes desiguals.

La utilització equívoca de l'estadística com a instrument que sovint s'utilitza per a no visualitzar les causes i responsabilitats en la distribució dels beneficis i impactes que ocasionen les activitats humanes ... Així, l'impacte dels cotxes no es pot distribuir linialment entre els que utilitzen diversos vehicles i les Persones que no en tenen ni en fan ús.

5. **Les noves cultures**. De la proposta reactiva a la formulació proactiva. Les experiències de participació i coneixement popular orientades a canviar el règim de democràcia formal del 78 i construir les institucions que garanteixin la participació democràtica.

Fer les paus amb el planeta. La guerra de la tecnoesfera amb la biosfera és el resultat de l'apropiació capitalista dels bens comuns. El fonamentalisme tecnològic, construït a partir de la lògica industrial, i l'integrisme científista, construït usurpant el coneixement popular, determina religiosament el que és "científic i el que no ho és".

6. Una aproximació a la **motxilla ecològica i la dieta ambiental**. Partim de l'estimació de 27 a 40 tones de materials que cada europeu gastava de mitjana l'any 2007, per proposar-nos reduir la motxilla a 8 tones l'any 2050.

	2007	2050
Electricitat domèstica	3.300 kg	300 kg
Mobilitat	11.000 kg	2.800 kg
Productes consum	2.600 kg	500 kg
Alimentació	7.300 kg	2.500 kg
Lleure	1.500 kg	300 kg
Altres	900 kg	300 kg
Total	29.000 kg	8.000 kg

Assolirem l'objectiu de les 8 tones per persona i any? Un bonic desig o el resultat d'una decidida acció ciutadana i de govern? Serà suficient per fer les paus amb el planeta i garantir la seguretat ambiental mundial? Com fem front al deute ecològic amb el Sud?

7. La **transició energètica** ha de ser justa, no ha de deixar desvalgut a cap sector social i ha de fer pagar als sectors privilegiats (rics, alts directius, cúria i alts funcionaris de la política i l'estat) els costos ambientals i socials reals que ocasionen.

Altrament, no és principalment una qüestió de noves tecnologies, sinó de tecnologies apropiades a escala humana, de generació distribuïda i de proximitat; el que vol dir, sense pous petrolers o de gas, sense centrals nuclears i mineria d'urani, sense combustió de carbó i recursos energètics fòssils ni segrestament temporal de carboni.

8. La **distribució territorial de les infraestructures** no desitjades, que ocasionen riscos i impactes sobre la salut i el medi, no s'han d'ubicar en el medi rural, o els barris populars, com és el cas de la incineradora de Barcelona ubicada a Sant Adrià del Besòs. Les injustícies ambientals repercuteixen sobre les classes populars com a conseqüència de les decisions pròpies del poder executiu i judicial de les institucions del règim monàrquic que patim, però que són impròpies de l'esperit republicà d'igualtat, llibertat i fraternitat. Les compensacions monetàries a les renúncies ambientals són inacceptables i la justícia ha de perseguir aquesta forma de corrupció.

9. **Deute ecològic i deute climàtic.** El deute climàtic del Nord amb el Sud és difícilment quantificable però, com tot deute, ha de tenir unes magnituds de referència i uns apartats ordenats. Els països rics del Nord, entre els que es troba Catalunya, són responsables d'un 76% de les emissions produïdes des de la revolució industrial, malgrat que tant sols representem un 20% de la població mundial.

Un camí necessari i possible per assumir les responsabilitats col·lectives que ens pertocuen com a poble català és articular i concretar les tres C, de Contreure, Convergir, Compensar ... i el principi de Responsabilitats Comuns però diferenciades.

10. Com incideixen les **desigualtats** i com combatre-les: qüestió de gènere, edat, diversitat, discapacitat....

11. La pròpia **agenda 21**. El sentit originari de l'Agenda 21 exposada a Rio de Janeiro, l'any 1992, era el d'una agenda pròpia, ni la municipal ni la d'altres. El compromís era que tothom havia d'adoptar la seva pròpia agenda de compromisos, el seu propi codi ètic de conducta, la seva resposta a la pregunta de si som part del problema o de la solució.

12. **Simplicitat** elegant. S'imposa la contenció, l'acreciment ("El petit és bonic" com a text de referència). Una visió de l'entorn basada amb el ser i no en el tenir. *Viure amb senzillesa* per un imperatiu moral: *per què els altres, senzillament, puguin viure*. La pobresa extrema atempta sobre els drets de tothom i afecta les persones desvalgudes de recursos i drets. La seva inseguretat és expressió del conjunt d'inseguretats.